

[Holger Eriksen.]

Jeg skal tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Finansminister at se med Velvilje paa dette Krav. I denne Forbindelse tillader jeg mig at pege paa, at den tidligere Finansminister fra Talerstolen i dette høje Ting erklærede, at Sygeplejersker og Plejere ved Sindssygehospitalet og Aandssvageanstalter maatte sidestilles, hvad Arbejdstiden angaar, med Sygeplejersker ved Rigshospitalet. Jeg vil ogsaa gerne pege paa, at Arbejdstiden for Plejerne ved Sindssygehospitalet absolut er effektiv; naar der føres Opsyn inde, maa de være i Aktivitet hele Tiden, og det er ikke saa længe siden, de fik Besked om, at selv om det ikke absolut krævedes, vilde det se godt ud, naar der var Tale om Udearbejde, at de viste et godt Eksempel ved at tage et Nap med i det manuelle Arbejde, der skal udføres.

At deres Arbejde psykisk tager paa Kræfterne, har man fra Statens Side anerkendt dels derved, at der er indført en særlig Ferieordning, dels derved, at man har fastsat, at Plejere skal søge deres Afsked paa et tidligere Tidspunkt end andre Tjenestemænd, og kun i Tilfælde, hvor de klarer en ny Lægeundersøgelse, kan de faa Lov til at fortsætte. Jeg har Kendskab til saa mange Tilfælde, hvor Plejere fra Sindssygehospitalet er brudt sammen, at jeg forstaaer, at denne Bestemmelse er nødvendig. Men den viser paa den anden Side ogsaa, at 8 Timers Dagen maa være tilstrækkelig for dem. Jeg henstiller derfor, som nævnt, til de to højtærede Ministre at udvise den største Velvilje i denne Sag.

Da jeg nu har taget Ordet for at beskæftige mig med Plejernes Forhold, tillader jeg mig at anføre, at jeg giver min fulde Tilslutning til det, der er fremført af det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) vedrørende en bedre Uddannelse af Plejersonalet. Jeg synes, der er noget glædeligt i, at en Stand kommer og forlanger bedre Uddannelse; Resultatet af en saadan vil nedfældes i det Arbejde, der udføres, og i dette Tilfælde altsaa komme Patienterne til gode, og alle er vist enige om, at de, der har været ude for den Ulykke at miste deres Forstand, er saa daarligt stillede, at intet maa forsømmes for at give dem den bedst mulige Behandling. Jeg lægger ikke Skjul paa, at Plejerne ikke har rejst Kravet alene af Hensyn til Patienterne, de har ingen Grund til at skamme sig over, at de ogsaa forbinder egoistiske Formaal dermed, selv om jeg ikke nærer Tvivl om, at Hensynet til Patienterne for dem er Hovedsagen.

Efter at man i saa stor Udstrækning, som Hensynet til Sikkerheden tillader, har ladet Sygeplejerskerne rykke ind paa Sindssygehospitalet, er Plejerne blevet berøvet enhver Avancementsmulighed, idet man gør gældende, at man ikke kan lade en Plejer blive Afdelingsleder, fordi vedkommende saa vilde komme til at staa over Sygeplejersker, der har faaet en større Uddannelse. Ved at indføre en fleraarig Uddannelse for Plejerne, en Uddannelse af saavel teoretisk som praktisk Karakter, vil de uddannelsesmæssigt blive sidestillet med Sygeplejersker, og derefter vil der intet være i Vejen for, at de kan blive Ledere af Mandsafdelingerne.

M. F. Mortensen: Jeg vil gerne herfra rette en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister. For ca. 1½ Aar siden overbragte jeg den højtærede Undervisningsminister et Testamente fra Ejeren af Ryomgaard Realskole, hvori Skolebestyreren, Axel Munch, testamenterer hele Ejendommen til Staten paa Betingelse af, at der der oprettedes et Kostgymnasium. Nu ved jeg godt, at Staten skal være noget varsom med at overtage en hvilken som helst Gave, der tilbydes den. En Gave kan meget godt være et tvivlsomt Gode for Staten, især naar der knytter sig visse Betingelser til. Jeg forstaaer godt, at den højtærede Undervisningsminister ikke uden videre og uden nærmere Undersøgelse modtager en saadan Gave.

I dette Tilfælde vil jeg imidlertid henstille til den højtærede Undervisningsminister at se velvilligt paa Sagen. Her drejer det sig ikke alene om en ren Vurdering af Gaven; selve Skolen er ny, den har store moderne Lokaler med alt tidssvarende Skolemateriel, og sammen med den følger tre andre Ejendomme, som er beliggende umiddelbart ved Skolen. Skolen er i det hele taget udmærket egnet til Gymnasium. Men det er ikke den materielle Værdi, jeg sætter højest i dette Tilfælde; det, som for mig, og jeg kan godt sige for hele den Landsdel, hvori Skolen er beliggende, er det største Spørgsmaal, er at faa oprettet et Statskostgymnasium i Østjylland.

Jer er vidende om, at Sagen er henvist til Gymnasiekommissionen, hvis Opgave, saa vidt jeg har forstaaet, ogsaa er at foretage en mere rimelig Placering af Statskostgymnasierne i Landet. I hele Jylland findes der ikke et eneste Statskostgymnasium. Jeg vil derfor henstille til Kommissionen og den højtærede Minister at tage velvilligt paa dette Spørgsmaal. Denne Sag er ingen Partisag. Allerede for et Aar